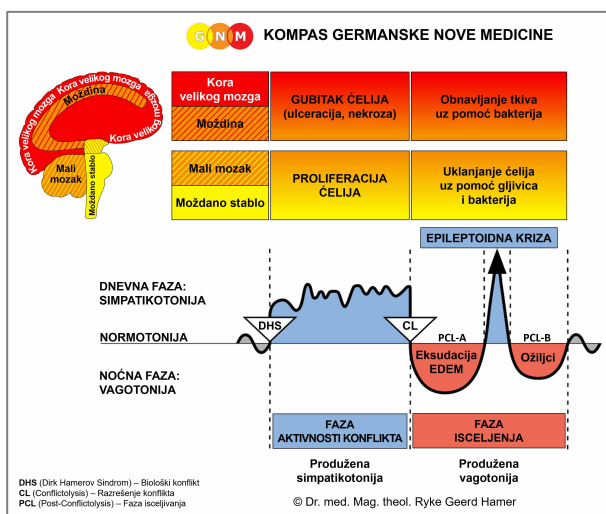

BIOLOŠKI SPECIJALNI PROGRAMI

KOŽA

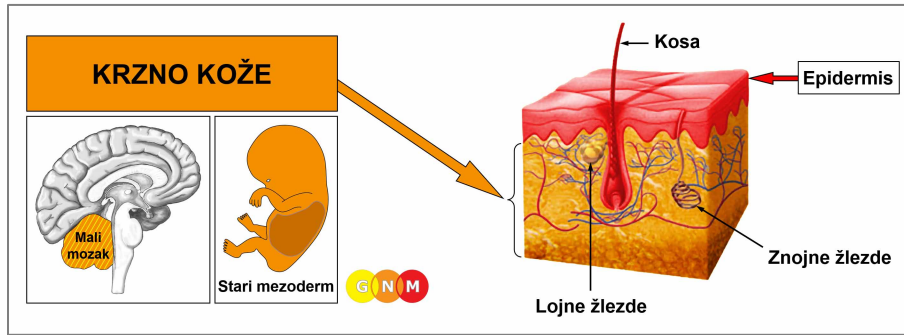
napisala Caroline Markolin, Ph.D.

Krznno kože

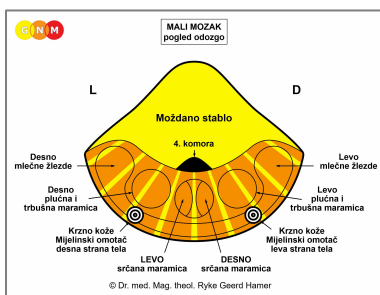
Epidermis

Rev. 1.04

RAZVOJ I ULOGA KRZNA KOŽE: Koža je sačinjena od dva glavna sloja, a to su epidermis (spoljašnja koža) i dermis (krzno ili unutrašnji sloj). Uloga relativno debelog dermisa je zaštita organizma od povreda i napada. Krzno je sačinjeno najvećim delom od melanocita, ćelija koje proizvode pigment melanin koji daje boju koži i kosi (melanin se takođe proizvodi u dužici i cilijarnom telu oka). Melanin deluje kao efikasni upijač svetlosti, štiteći kožu od UV zračenja. U dermisu se nalaze lojne i znojne žlezde. Tokom evolucije, krzno kože se razvilo uporedo sa plućnom, trbušnom i srčanom maramicom. Krzno kože, kao i lojne i znojne žlezde vodi poreklo od starog mezoderma, pa ih zato kontroliše mali mozak (cerebellum).

NAPOMENA: Klitoris i glavić penisa pokriveni su epidermalnim slojem, ali nisu opskrbljeni krznom. Tokom evolutivnog razvoja sisara, od znojnih žlezda u krznu kožu nastale su mlečne žlezde.

NIVO MOZGA: Mali mozak kontroliše krzno kožu (uključujući i znojne i lojne žlezde); krzno kožu na desnoj strani tela kontroliše leva strana malog mozga; krzno na levoj strani tela kontroliše desna polovina malog mozga. Postoji, dakle, unakrsna veza između mozga i organa.

NAPOMENA: Mijelinski omotač kontroliše isti kontrolni centar kao i krzno kožu (vidi takođe: žlezde očnih kapaka).

BIOLOŠKI KONFLIKT: U skladu sa zaštitnom ulogom koju ima, biološki konflikt povezan sa krznom kožu je **konflikt napada** (vidi takođe: konflikti napada u vezi sa plućnom, trbušnom i srčanom maramicom).

U skladu sa evolucijskim rezonovanjem, **konflikti napada** su primarne teme konfliktata u vezi sa **organima koje kontroliše mali mozak**, a koji potiču od starog mezoderma.

Konflikt napada se može doživeti ako nas napadne osoba ili životinja, kao i pogodkom ili udarcem u telo ili glavu (sport, tuča, saobraćajna nesreća). Medicinske procedure kao što su operacije (zamišljanje da ćemo biti sečeni **skalpelom**), igle za **biopsiju**, **injekcije**, vakcinacije, kao i probadajući ili parajući bol, takođe mogu biti registrovani kao „napad”. Verbalni napadi kao što su vikanje, grdnja, optužbe ili pretnje izrečene ostrim i agresivnim rečnikom, tipični su „pogoci” u lice i čelo (uvreda nečije inteligencije), ili leđa („zabio mi je nož u leđa”). Seksističke primedbe, seksualne optužbe ili napad na nečiju seksualnu orijentaciju, obično udaraju „ispod struka”. Slušanje uvredljivih reči pogađa krzno kožu uva. Neprijateljska kritika, diskriminacija, kleveta ili vređanje nečijeg integriteta može uticati na čitavo telo (generalizovani konflikt). Neka stanja kože kao što su akne ili hirurški ožiljci na licu ili telu (posle **mastektomije**) mogu aktivirati **konflikt unakaženja**, koji biološki takođe korespondira sa krznom kožu.

Pored toga, konflikt povezan sa krznom kože odnosi se i na **osećati se nečisto** (vonj znoja, stopala koja smrde, iscedak neprijatnog mirisa, nemogućnost kontrolisanja mokrenja) ili **osećati se prljavo** u kontaktu sa nečim što se smatra prljavim (blato, izmet, mokraćna, povraćotina, pljuvačka, (menstrualna) krv, znoj ili sperma). „Prljave” reči sasute u lice ili ogovaranje iza leđa može da izazove konflikt, jer je u GNM okvirima poznato da psiha ne može da napravi razliku između stvarne i figurativne prljavštine. Konflikt „osećati se prljavo” može se aktivirati prilikom fizičkog kontakta sa osobom koja se smatra „odbojnom”, kao što su: pijanac, osoba od koje se oseća neprijatan miris ili osoba koja ima „zaraznu bolest” (na primer, veneričnu), ako neko veruje da su „zarazne bolesti” prenosive. Strah od „infekcije” i obolevanja može da zahvati čitavu populaciju (vidi: epidemije poput velike kuge)

FAZA AKTIVNOSTI KONFLIKTA: Počevši od DHS-a, tokom faze aktivnosti konflikta, melanociti u krznu kože se razmnožavaju na „napadnutom” ili „zaprljanom” mestu, formirajući kompaktnu izraslinu ili **melanom**. U zvaničnoj medicini ova izraslina se smatra za **karcinom kože** (vidi takođe: karcinom bazalnih ćelija i karcinom pločastih ćelija kože). Međutim, sa stanovišta evolucije, melanom je arhaični oblik odbrane koji ima **biološku svrhu** da obezbedi zaštitni sloj ili „deblju kožu” protiv daljih napada (vidi takođe: pleuralni, peritonealni i perikardijalni mezotelom). – Naslage melanina se povremeno javljaju na netipičnim mestima. Pri postojanju „primarnog karcinoma kože”, nakupljanje melanina u vidu smeđe pigmentacije u **jetri** ili **mozgu**, pogrešno se dijagnostikuje kao „metastatski melanom” (vidi GNM članak „Ispitivanje teorija metastaza”).

NAPOMENA: Prekomerno UV zračenje sunca svakako može da ošteti kožu, ali **ne može da izazove rak kože**, kao što se tvrdi. Pre će biti da *strah* od raka kože dovodi do razvoja melanoma. Losioni za sunčanje ne štite kožu od „raka”, ali smanjuju strah od dobijanja karcinoma kože! Osim toga, melanomi i drugi tipovi raka kože javljaju se i na delovima tela koji nisu bili izloženi suncu. UV-teorija, takođe, ne objašnjava zašto se rak kože javlja na vrlo specifičnim mestima (na obrazu, dojci ili leđima), zašto na desnoj ili levoj strani tela, i zašto baš u određenom trenutku u životu neke osobe.

Ako je melanom pigmentiran, može biti **crn, smeđ ili plav**. **Melanotički melanom** uvek obuhvata mladež. Mladeži su ostaci tamno pigmentirane kože koja je nekada prekrivala celo telo kao zaštita od prekomernog izlaganja suncu, što se još uvek može videti kod tamnopusih ljudi koji žive na nižim geografskim širinama, kao što je tropska Afrika. Svetlo pigmentirana koža kakva se viđa u evropskoj populaciji nastala je mnogo kasnije.

Nepigmentisani ili **amelanotički melanom** obično je ružičast, pošto ne sadrži pigment (vidi: herpes zoster).

NAPOMENA: Da li će biti zahvaćena desna ili leva strana tela zavisi od lateralnosti osobe, i od toga da li je konflikt povezan sa majkom/detetom ili partnerom. Lokalizovani konflikt pogađa područje kože koje je asocirano sa napadom ili „osećanjem zaprljanosti”.

Pojava melanoma može izazvati konflikt unakaženja, što za rezultat ima pojavu drugih melanoma u istom području, u kratkom vremenskom razdoblju. Hirurško odstranjivanje izrasline može da pokrene konflikt napada, što vodi razvoju novih melanoma – začarani krug za nekoga ko nije **upoznat sa GNM**.

Ono što se naziva **Kaposi-jev sarkom** (KS) su „tumori” koji izgledaju kao ljubičaste ili smeđe mrlje. Oni predstavljaju tipičnu sliku **melanoma**. Ipak, u današnjoj zvaničnoj medicini se smatraju bolešću koja definiše AIDS (vidi takođe: herpes zoster): „Kaposi-jev sarkom u vezi sa AIDS-om javlja se kod ljudi zaraženih HIV-om. Delimično neobična i iznenadna pojava ovog oblika KS kod tako velikog broja mladih muškaraca na početku epidemije AIDS-a navela je lekare na zaključak da se pojavila nova bolest” (*Is Homosexuality a Health Risk?* [Da li homoseksualnost predstavlja rizik po zdravlje?]). Na temelju poznavanja GNM, pojava „nove bolesti” izazvana je strahom povezanim sa HIV-om i AIDS-om („osećati se prljavo” ili „inficirano” od strane „HIV-pozitivne” osobe, ili se osećati napadnuto zbog svoje seksualne orijentacije), pre nego **virusom čije postojanje nikad nije dokazano**.

FAZA ISCELJENJA: Nakon razrešenja konflikta (CL), gljivice ili bakterije tuberkuloze ili druge bakterije uklanjaju ćelije koje više nisu potrebne. Učešće bakterija tuberkuloze dovodi do **tuberkuloze kože**.

Tokom procesa razlaganja, **melanom menja svoju teksturu** (izraslina postaje meka i suđerasta), **svoj oblik** (postaje veća, asimetrična, sa neravnim ivicama), i **može krvariti**. Kad se epidermis iznad promene otvori, smrdljivi iscedak koji su proizvele bakterije tuberkuloze izlazi kroz taj otvor (vidi takođe: faza isceljenja žlezdanog karcinoma dojke).

Ako potrebni mikrobi u to vreme nisu dostupni, izraslina ostaje. Međutim, ako se konflikt stalno obnavlja, melanom nastavlja da raste.

Karbunkul ili **furunkul**, poznat takođe i kao **čir** ili **kožni apsces**, je čvorić ispunjen gnojem koji nastaje bakterijskom aktivnošću u krznu kože. **Karbunkuloza** ili **furunkuloza** javlja se sa zapaljenjem. Karbunkul ili furunkul mogu nastati i u vezivnom tkivu; u tom slučaju, povezani su sa konfliktom samopotcenjivanja. **Pilonidalna cista** je čir koji nastaje na trtičnoj (reпноj) kosti blizu glutealne brazde, kao području u kome je konflikt registrovan. Zanimljivo je da je ovo stanje bilo veoma rasprostranjeno među vojnicima američke armije za vreme Drugog svetskog rata. Nazvano je „bolešću vozača džipova”, jer se veliki broj vojnika koji se od nje lećio u bolnicama zaista i vozio u džipovima. Dugotrajne vožnje u truckavim vozilima mora da su izazvale konflikt „napada”.

Na ovoj slici je prikazano nekoliko čireva, raširenih na obe strane gornjeg dela leđa. Zlonamerno ogovaranje iza nećijih leđa bio bi scenario konflikta napada, percipiran upravo na ovom određenom delu tela.

VELIKA KUGA (1348-1351)

Procenjuje se da je **velika kuga** ubila 30-60% ukupnog stanovništva Evrope. Govorilo se da je bolest u Evropu doneta trgovačkim brodovima na kojima je bilo zaraženih pacova. Zanimljivo je da pacovi nisu imali kugu!

Simptomi bubonske kuge: tamni, ljubičasti otoci sa karakterističnim smrdljivim iscetkom koji ukazuje na tuberkulozu kože, u vezi sa konfliktom „osećati se prljavo” i panikom od dobijanja zarazne bolesti (kuge).

Simptomi pneumonične kuge: kašalj sa krvavim ispljuvkom i krvarenje u plućima što ukazuje na tuberkulozu pluća, povezanom sa konfliktom smrtnog straha (strah od „smrtonosne kuge”).

NAPOMENA: 95% stanovništva umrlo je od pneumonične kuge!

Švajcarski lekar Alexandre Yersin, učenik Louis Pasteur-a je 1894. pregledao žrtve kuge u Hong Kongu. Pomoću mikroskopa je video gomilu bakterija. Tvrdio je da je ta bakterija uzročnik velike kuge i nazvao je ***Yersinia pestis***. Jedan od Yersin-ovih učenika je, opet izjavio, da je u stomaku pacovskih buva pronašao bacil *Yersinia pestis*. Tvrdio je da se ugrizom buve bakterija ubrizgava u ljude...

U martu 2014., nakon iskopavanja masovne grobnice u Londonu, u kojoj su bile sahranjene žrtve kuge iz 14. veka, istraživači su analizirali zube nekih skeleta. U zubima je zaista nađena DNK bakterije *Yersinia pestis* (nazvana „*Yersinia pseudotuberculosis*”!). DNK analiza je, međutim, otkrila, da „**crna smrt nije bila bubonska, kao što se mislilo, već pneumonična kuga**” (*Health and Medicine*, 31. mart 2014.). Ovo je potvrda da je velika kuga zapravo bila epidemija konflikta smrtnog straha (izazvana strahom od „smrtonosne bolesti”) koja je zahvatila stanovništvo Evrope.

U bolesti zvanj **lepra** (povezanoj sa konfliktom napada), izrasline se uglavnom razvijaju malo iznad ravni kože, umesto da formiraju kompaktne čireve. Ipak, kao i kod otvorenog čira, tuberkulozni iscedak koji proizvodi bakterija *Mycobacterium leprae* ima gađan miris. Neprekidni procesi popravke (viseće isceljenje) u dermisu na kraju dovode do stvaranja unakažujućih rana na koži, i to obično zbog samog stanja (osećaj zaprljanosti i unakaženosti).

Velike boginje navodno izaziva tzv. variola virus, ili „virus velikih boginja”. Spekulisalo se da je ovaj virus nastao od od virusa glodara pre 68.000-16.000 godina. Počev od 1967., Svetska zdravstvena organizacija naredila je sprovođenje globalnog programa vakcinacije protiv velikih boginja; „bolest” je navodno iskorenjena 1979. godine.

Velike boginje su pustule oštro izdignute iznad nivoa kože.

Početakom 17. veka, evropski doseljenici su prvi put doneli velike boginje u Severnu Ameriku. Bolest (u stvarnosti „konflikti napada”) je od 1633-1634. zbrisala čitava plemena Indijanaca. **NAPOMENA:** Smrt kod velikih boginja obično nastaje zbog upale pluća izazvane konfliktom teritorijalnog straha i konfliktom postojanja!

Na fotografiji je predstavljena klinička slika **pustularnog ekcema**. Papule ispunjene gnojem javile su se na inflamiranoj koži (vidi: dermatitis). U ovom slučaju, Biološki Specijalni Programi krzna kože (konflikt napada ili konflikt „osećati se prljavo”) i epidermisa (konflikt razdvajanja) teku uporedo.

Herpes zoster su male, nepigmentisane (amelanotične) izrasline koje se javljaju duž jednog ili više segmenata kože. Tokom faze isceljenja, lezije na koži **nabreknu** i jako **pocrvene**, a **mehurići se ispune gnojem** koji proizvode bakterije. Posle Epileptoidne Krize, u **PCL-B**, mehurići se suše i na tim mestima se formiraju kraste koje postepeno izblede. Proces stvaranja ožiljaka (skarifikacija) praćen je akutnim **oštrim, žarećim bolom**. Ovo je karakteristično za isceljenje svih tkiva koja potiču od starog mezoderma (vidi takođe: žlezdani karcinom dojke). Ponavljajući napadi herpes zoster izazvani su recidivima konflikta nailaskom na šine koje su ustanovljene u momentu kada se dogodio prvobitni konflikt napada ili konflikt „osećati se prljavo”.

Zvanična medicina tvrdi da herpes zoster nastaje reaktivacijom infekcije „varicella-zoster virusom”, jednim tipom „herpes-virusa” koji navodno izaziva ovčije boginje (u istom maniru se govori da ljudi koji su preležali ovčije boginje stiču „doživotni imunitet” protiv nove infekcije „zoster-virusom”). Sugerisalo se da virus migrira duž perifernih senzornih nerava, replicira se na području kože koje opskrbljuje određeni nerv i izaziva herpes zoster. Teorija vrusa, međutim, ne može da objasni zašto „virus” napada vrlo specifičan segment kože (lice, rame, grudni koš, torzo, genitalne predele), kao ni zašto se ovo stanje javlja na desnoj, levoj, ili obe strane tela. Ni teorija imunološkog sistema ne daje nikakve odgovore. Pored činjenice da je postojanje navodnog virusa veoma upitno, istraživanja dr Hamera dokazuju da se kod svake osobe sa herpes zosterom, na skenu glave, u malom mozgu, preciznije, u kontrolnom centru za krzno kože, vidi Hamerov Fokus (vidi sken dole); otuda aktivnost bakterija(!) u fazi isceljenja. Sa druge strane, osip na koži koji se javlja kod ovčijih boginja, zahvata epidermis koji je pod kontrolom kore velikog mozga.

Na ovom skenu, narandžasta strelica pokazuje mali edem na desnoj strani malog mozga (**vidi GNM dijagram**). To je znak da je konflikt napada ili konflikt „osećati se prljavo”-razrešen. U fazi isceljenja, na levoj strani tela kod ovog pacijenta razvio se herpes zoster.

Herpes zoster na levoj strani trupa otkriva da je konflikt (osećati se napadnuto ili prljavo „ispod struka”) bio povezan sa partnerom, ukoliko je dotična osoba levoruka. Kod biološkog dešnjaka, konflikt bi bio u vezi sa majkom/detetom.

NAPOMENA: Osip herpes zoster može istovremeno da zahvati i krzno kože (osećati se prljavo) i epidermis (tj. želja za razdvajanjem od osobe prema kojoj osećamo odbojnost; vidi: herpes).

Poput Kaposi-jevog sarkoma, zvanična medicina i herpes zoster tumači kao „bolest” povezanu sa AIDS-om: „U doba pre HIV/AIDS pandemije, herpes zoster se viđao samo kod starijih osoba i osoba sa oslabljenim imunitetom. Danas je herpes zoster veoma čest kod inficiranih **HIV-om** i **AIDS-a**.” (*health24*, 10. januara 2012.).

Kandidijaza kože (subkutana kandidijaza) je prisutna kad gljivice potpomažu isceljenje. U **području genitalija** do ovog stanja može dovesti „nečisti” seks, „prljave” seksualne igre, ili osećaj „zaprljanosti” zbog uvrede na temu seksa (uporedi sa: kandidijaza vagine i kandidijaza penisa). Za bolesne i starije osobe kojima je potrebna tuđa nega, „prljave pelene” tipično izazivaju kandidijazu genitalne i analne regije.

Gljivična infekcija kože uobičajeno se naziva „lišaj” ili na engleskom „**ringworm**” (prstenasti crv). Medicinski naziv za lišaj je tinea. Stanje nema nikakve veze sa crvom.

Tinea versicolor se karakteriše hiperpigmentacijom (u fazi aktivnosti konflikta) ili hipopigmentacijom (u fazi isceljenja). Bele mrlje su rezultat dugotrajne aktivnosti gljivica ili visećeg isceljenja, što dovodi do depigmentacije krzna kože (upredi sa: bele mrlje na koži kod vitiliga, u vezi sa epidermisom).

Gljivice na noktima (tinea unguinum ili onychomycosis) razvija se u krznu kože ispod nokatne ploče palca ili ostalih prstiju zbog dolaska u kontakt sa nečim što se smatra „odvratnim” (vidi takođe: atletsko stopalo).

LOJNE ŽLEZDE

Lojne žlezde su egzokrine žlezde koje luče masnu materiju (sebum) za podmazivanje kože. Najviše ih ima u koži lica i glave. Uznemirenost zbog ćelavljenja (tipična muška briga) ili frizure (tipična ženska briga) mogla bi stoga biti osnovni uzrok masnog vlasišta.

Akne su, u GNM okvirima, povezane sa konfliktom napada ili konfliktom „osećati se prljavo”. **Zapaljenje sa otokom, crvenilo i pustule ispunjene gnojem** već predstavljaju fazu isceljenja potpomognutu bakterijama (*Propionibacterium acnes*). **Tokom faze aktivnosti konflikta, koža izgleda kvrgavo.** Zavisno od intenziteta konflikta, stanje se kreće od malih bubuljica do veoma problematične kože. Teorija da su akne povezane sa hormonskim promenama je neuverljiva, jer nema svaki tinejdžer akne, a imaju ih i odrasli.

Akne se najčešće javljaju na licu posebno u pubertetu, jer su adolescenti u tom dobu mnogo osetljiviji na svoj izgled. Zato osećaj mlade osobe da nije privlačna ili ne izgleda dobro lako može dovesti do pojave akni. Tinejdžerske godine su, takođe, period u kome više dolazi do sukoba (verbalnih napada) sa odraslima (roditelji, nastavnici, autoriteti). Obično, pojava akni sama po sebi (osećati se „zaprljano” po licu) odlaže završetak faze isceljenja.

Lojna cista (epidermoidna cista) je kvrga ispod površine kože **ispunjena žučkastim sebumom** (vidi takođe: čmičak i halazion u vezi sa lojnim žlezdama u očnom kapku; uporedi sa: masni čvorići ili ksantomi).

Lojna cista na čelu otkriva konflikt napada u vezi sa intelektualnim učinkom („Glupane!”). Kod biološki levoruke osobe, cista na levoj strani čela ukazuje na konflikt povezan sa partnerom.

Trihilemalna cista, poznata i pod imenom **aterom**, nastaje u folikulu dlake u dermisu. Zato se često nalaze na koži glave, budući da tu postoji velika koncentracija folikula dlaka. Miris ciste sličan mirisu sira je znak delovanja mikobakterija.

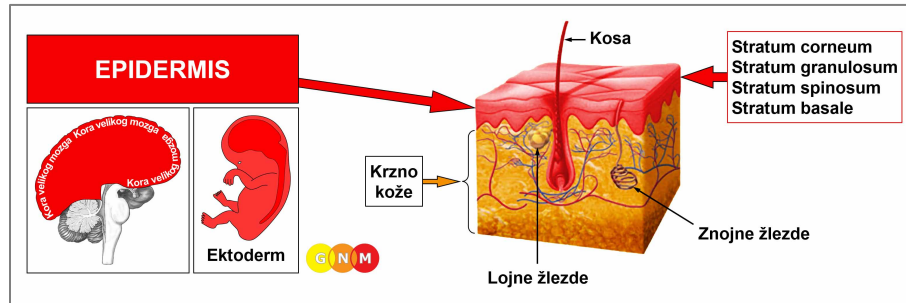
ZNOJNE ŽLEZDE

Znojne žlezde u krznu kože proizvode vodenasti slani film koji reguliše telesnu temperature i štiti organizam od isušivanja. Štaviše, znojne žlezde su odgovorne i za uklanjanje metaboličkog otpada (vidi takođe: noćno znojenje). Znojenje reguliše simpatički nervni sistem, što objašnjava zašto se znojenje pojačava kad smo pod stresom, kada smo nervozni ili uzbuđeni, kao i tokom faze aktivnosti konflikta (hladan znoj).

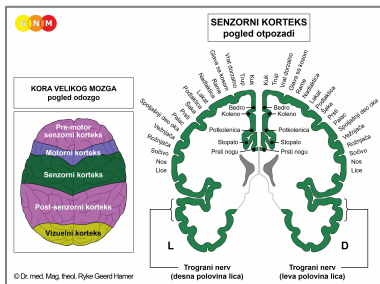
U **fazi aktivnosti konflikta** napada ili konflikta „osećati se prljavo”, ćelije znojnih žlezda se umnožavaju i dovode do **prekomernog znojenja (hiperhidroze)**. Zavisno od individualne konfliktne situacije, znojenje može biti generalizovano, ili ograničeno na određeno područje tela poput pazuha, prepona, dlanova, tabana ili skalpa (lokalizovani konflikt). U fazi isceljenja, dodatno stvorene ćelije se razgrađuju uz pomoć gljivica ili bakterija, što je praćeno **snažnim, neprijatnim telesnim mirisom** (uporedi sa: miris tela kod noćnog znojenja).

Tinea pedis je „gljivična infekcija” koja zahvata znojne žlezde stopala (uporedi sa: gljivice na noktima). Konflikt „osećati se prljavo” se obično javlja kad stopala dođu u kontak sa nečim „štrokavim”, na primer: hodanje po nečistim podovima (javni tuševi i toaleti, svlačionice), gaganje po prljavoj vodi ili stapanje u životinjski izmet. Znojave čizme, cipele ili čarape koje se smatraju za „bljak”, takođe mogu aktivirati konflikt. Tokom **faze isceljenja** gljivice proizvode sirastu supstancu, što stvara prepoznatljiv miris „**atletskog stopala**” (popularan naziv za ovo stanje, jer je često kod sportista). Smrdljiva stopala obično dovode do novog konflikta „osećati se prljavo”, zbog čega se aktivnost gljivica nastavlja. Obuća ili prljavi javni objekti asocirani sa neprijatnim mirisom stopala mogu postati šina koja vodi u hronično stanje. Razlog zašto lečenje poput „hodanje bosih nogu po jutarnjoj rosnoj travi” daje rezultate je taj, što se uklanjaju šine; umesto osećaja da su stopala „prljava”, ona su sveža i čista, što omogućava završetak faze isceljenja.

NAPOMENA: Da li će konflikt napada ili konflikt „osećati se prljavo” zahvatiti lojne ili znojne žlezde, stvar je slučajnosti. U svakom slučaju, konflikt u vezi sa krznom kože se uvek doživljava kao teži.

RAZVOJ I ULOGA EPIDERMISA: Epidermis (spoljašnja koža, pokožica) pokriva krzno kože koje leži ispod nje (dermis ili unutrašnja koža). Epidermis je pretežno odgovoran za senzornu percepciju, kao što je osećaj toplote, pritisak i dodir. Većinu ćelija u epidermisu čine keratinociti (proizvode keratin), koji potiču iz najdubljeg sloja epidermisa pod nazivom **stratum basale**. Ovaj sloj, takođe, sadrži i melanocite, ćelije koje proizvode pigment melanin (mada se većina melanocita nalazi u krzno kože). Iz bazalnog sloja, keratinociti migriraju kroz **stratum spinosum** i **stratum granulosum** sve do najgornjeg sloja koji se naziva **stratum corneum**. Kad jednom dospeju na površinu kože, oni se postepeno odstranjuju perutanjem, i bivaju zamenjene novim ćelijama potisnutim naviše iz bazalnog sloja. Keratin je, takođe, glavna strukturna komponenta kose i noktiju. Epidermis je sačinjen od keratinizovanog pločasto-slojevitog epitela poreklom od ektoderma, pa ga stoga kontroliše kora velikog mozga.

NIVO MOZGA: Sensorni korteks (deo kore velikog mozga) kontroliše epidermis. Kožu desne strane tela kontroliše leva strana senzornog korteksa; kožu leve strane tela kontroliše centar u desnoj polovini kore velikog mozga. Dakle, postoji unakrsna veza između mozga i organa (vidi GNM dijagram koji prikazuje [senzorni homunkulus](#))

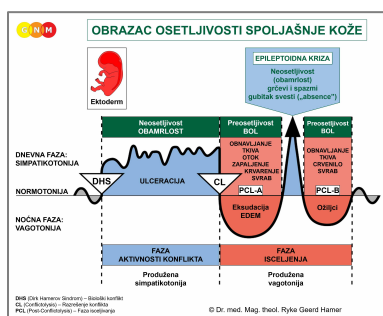
BIOLOŠKI KONFLIKT: Biološki konflikt u vezi sa epidermisom je **konflikt razdvajanja**, doživljen kao gubitak fizičkog kontakta (vidi takođe: konflikt razdvajanja povezan sa periostom).

U skladu sa evolucijskim rezonovanjem, **teritorijalni konflikti**, **seksualni konflikti** i **konflikti razdvajanja** su primarne teme konfliktata u vezi sa organima koje kontrolišu **senzorni**, **pre-motor senzorni** i **post-senzorni korteks**, a koji potiču od ektoderma.

Novorođenče trpi ovaj konflikt kada je na rođenju razdvojeno od majke (stavljeno u inkubator ili dato na usvajanje). Konflikt razdvajanja može nastati već intrauterino, na primer, zbog pregleda ultra-zvukom. Ultra-zvuk prigušuje otkucaje majčinog srca, što za fetus može biti veoma traumatično; svaki ultrazvučni pregled je okidač za recidiv konflikta za nerođeno dete (vidi: Down-ov sindrom). Majka je najvažnija figura za koju je novorođenče vezano; majka štiti svoje dete, i može da spreči pojavu konflikta. Stoga, kada jemalo dete doživelo konflikt razdvajanja (ili, recimo, konflikt strave-pretravljenosti ili konflikt teritorijalnog straha), on se obično desio kad je majka bila odsutna. Deca takođe doživljavaju konflikt razdvajanja kad su izložena grdnji, kažnjavanju ili zlostavljanju, kada u kuću stigne nova beba kojoj se posvećuje više pažnje, posle razvoda roditelja, kad ne smeju da viđaju svoje prijatelje, kad moraju da se razdvoje od omiljene lutke, medvedića, plišane životinje ili kućnog ljubimca koga vole da maze; kad se majka vrati na posao, pa oni moraju u jaslice ili ih čuva bebisiterka ili dadilja. Slično se osećaju starije osobe odvojene od „čopora”, kada se presele u starački dom ili posle smrti dugogodišnjeg supružnika ili prijatelja. Strah od gubitka dodira ili kontakta sa nekim (preteći razvod, teška veza na daljinu ili vikend-veza, strah da voljena osoba može da nas napusti, odseli se ili umre), ili osećaj odbačenosti, recimo, zbog neslaganja, može izazvati konflikt. Kućni ljubimci mogu doživeti konflikt razdvajanja kad njihov

gospodar ode ili umre, ili kad se zatvore u štenaru. Ovaj konflikt se odnosi i na **želju da se razdvojimo** od neke osobe, u smislu da želimo, ali nismo u stanju da nekoga odgurnemo od sebe (doslovno ili figurativno), na primer, šefa ili nastavnika koji nas teroriše, dosadnog kolegu ili školskog druga, nasilnog roditelja ili supružnika (uporedi sa: konflikt dodira u kome ne želimo da nas dodiruju, povezan sa mijelinskim omotačem).

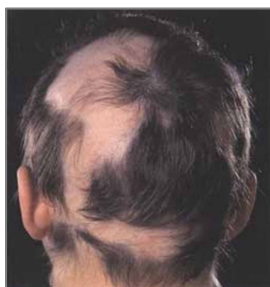
Konflikt razdvajanja može se odnositi i na **želju da se razdvojimo od nečega što je blizu kože** (maska za lice, maska za kiseonik, kaciga, kapa, odeća, obuća, uske čarape, mokra posteljina, mokra pelena). Isto se odnosi na **odvajanje od nečega što osobi više nije dozvoljeno ili nije u stanju da dodirne** (muzički instrument, tastatura, teniski reket, štap za golf, volan), ili **oseti na koži** (verenički prsten, omiljeni jastuk) – vidi: lokalizovani konflikti razdvajanja. **NAPOMENA:** Razdvajanje od kuće nije konflikt razdvajanja u biološkom smislu jer se ne odnosi na kožu, već se tiče „teritorije” (vidi: konflikt teritorijalnog gubitka).

Biološki Specijalni Program **epidermisa** sledi **OBRAZAC OSETLJIVOSTI SPOLJAŠNJE KOŽE**, koji karakteriše smanjena osetljivost tokom faze aktivnosti konflikta i Epileptoidne Krize i preosetljivost u fazi isceljenja.

FAZA AKTIVNOSTI KONFLIKTA: Tokom faze aktivnosti konflikta, **epidermis ulceriše** u područjima koji su povezani sa razdvajanjem. Ulceracije su mikroskopske, i obično prolaze nezapaženo. Ako konflikt traje, na pogodnim mestima koža postaje **suva, gruba, perutava i hladna** zbog loše cirkulacije krvi. Na kraju, koža puca i na njoj se stvaraju fissure koje mogu krvariti (vidi: **angular cheilitis**; uporedi sa: oralni konflikt u vezi sa usta površinska sluzokoža). Ako intenzivan konflikt traje dugo, koža se otvara na ulcerisanim mestima (vidi: ulceracije na nozi). **Ihtioza**, stanje kože koje karakteriše stvaranje finih ljuspi sličnih **ribljim krjuštima**, takođe je pokazatelj duge i intenzivne aktivnosti konflikta. Teška forma ihtioze naziva se **Netherton-ov sindrom** i smatra se za „genetsku bolest”.

Na **skalpu** se ljuspanje kože vidi kao **perut**. Duboke ulceracije epidermalnog sloja kože dovode do **gubitka kose** kod ljudi (**alopecija**), ili dlake kod **životinja**.

U ovom primeru, mestimična ćelavost je isključivo na levoj strani skalpa. Lokacija nam otkriva da je gubitak fizičkog kontakta (recimo, fali mi glađenje po glavi) povezan sa partnerom ako je čovek levoruk, ili sa majkom ako je biološki dešnjak.

Ako se konflikt razreši, kosa ponovo počinje da raste.

Zbog gubitka ćelija epidermisa **osetljivost kože se smanjuje** (uporedi sa: smanjena osetljivost u vezi sa periorostom). Ako je konflikt razdvajanja žestok, **koža može da postane potpuno obamrla** (senzorna paraliza). Iznenadna senzorna obamrlost ruke ili noge često se meša sa moždanim udarom. Kratka reaktivacija **senzorne paralize** događa se za vreme Epileptoidne Krize.

Tipičan simptom faze aktivnosti konflikta je **kratkotrajni gubitak pamćenja**, koji ima svrhu da osoba blokiranjem memorije privremeno „zaboravi” onoga ko mu je „otrgnut od kože” (u životinjskom svetu, majka mačka više ne prepoznaje svoje mladunce ako se prerano odvoji od njih). Kratkotrajni gubitak pamćenja seže u prvu etapu faze isceljenja (**PCL-A**). Loše pamćenje kod dece, koje se manifestuje poteškoćama u učenju i slabom koncentracijom, danas se naziva **poremećaj pažnje** (ADD-Attention Deficit Disorder). Kod odraslih, dugotrajan konflikt razdvajanja može da dovede do demencije.

NAPOMENA: Kratkotrajni gubitak pamćenja javlja se tokom svakog Biološkog Specijalnog Programa (u fazi aktivnosti konflikta i **PCL-A**) u koji su uključeni **senzorni, post-senzorni i pre-motor senzorni korteks**, zato što je, u biološkom smislu, pločasto-slojeviti epitel čitavog organizma povezan sa „konfliktom razdvajanja” (vidi primere: biološki konflikt povezan sa mlečnim kanalima, sluzokožom usne duplje, sluzokožom nosa ili gornje dve trećine jednjaka).

VITILIGO nastaje kad ulcerisanje dosegne do **bazalnog sloja** kože koji se sastoji od ćelija koje proizvode melanin. Depigmentacija dovodi do stvaranja **belih mrlja** tipičnih za vitiligo (uporedi sa: tineia versicolor koja obuhvata krzno kože; takođe vidi: šarlah). Konflikt razdvajanja povezan sa najdubljim delom epidermisa je – subjektivno – doživljen kao posebno okrutan ili „brutalan” (gubitakvoljene osobe, fizičko zlostavljanje). Bele mrlje se pojavljuju na mestu (ili mestima) povezanim sa razdvajanjem. **Blake koje rastu na mestima pogođenim vitiligom takođe postaju bele. Albinizam**, sa karakterističnom belom kosom i kožom, uzrokovan je generalizovanim, „brutalnim” konfliktom razdvajanja koji je pretrpelo nerođeno dete. Zbog potpunog gubitka pigmentisanog sloja kože, čak i ako se konflikt razreši, repigmentacija nije moguća.

Vitiligo na levoj strani trupa otkriva „brutalno” razdvajanje od partnera (ako je osoba biološki dešnjak).

Tokom prve etape faze isceljenja (**PCL-A**) pogođeno područje kože postaje rozikasto i crveno, a praćeno je sporim (!) procesom repigmentacije u **PCL-B**. Međutim, recidiv konflikta tokom ove faze dovodi do hiperpigmentacije i stvaranja mrlja boje bele kafe.

Kod ovog pacijenta, **mrlje boje bele kafe** su na levoj strani gornjeg dela tela, strogo poštujuću središnju liniju. Znači, konflikt razdvajanja je asociiran sa majkom (kod desnoruke osobe) ili sa partnerom (kod biološkog levaka).

U zvaničnoj medicini, šest ili više mrlja boje bele kafe, dijagnostikuje se kao „von Recklinghausen-ova bolest”. Prema istraživanjima dr Hamera, „von Recklinghausen-ova bolest” se biološki odnosi na mijelinski omotač, i povezana je sa konfliktom dodira (vidi: neurofibrom).

Ova slika prikazuje mrlje boje bele kafe (svetlo smeđe) na glaviću penisa, uzrokovane teškim konfliktom razdvajanja (to jest, ne želeći seksualni kontakt). Melanomi (tamno smeđi) po osovini penisa u vezi su sa konfliktom „osećati se prljavo” (pojava melanoma je ograničena na osovinu penisa, jer glavić penisa nije opskrbljen krznom).

FAZA ISCELJENJA: Tokom prve etape faze isceljenja (**PCL-A**), ulcerisana područja kože se nadoknađuju **umnožavanjem ćelija**. **Koža otiče**, postaje **crvena, upaljena, svrbi i osetljiva je na dodir** (hipersenzitivnost). Mali, tečnošću ispunjeni edemi izgledaju kao **plikovi**. Posle Epileptoidne Krize, u **PCL-B**, plikovi se suše i izgled kože se normalizuje, pod uslovom da nema recidiva konflikta.

NAPOMENA: Sve Epileptoidne Krize koje kontrolišu **senzorni, post-senzorni ili pre-motor senzorni korteks**, prate: **poremećaj cirkulacije, ošamućenost**, kratki **poremećaji svesti** ili potpuni **gubitak svesti** (pad u nesvest ili „absence”), što zavisi od intenziteta konflikta. Karakterističan simptom je **pad nivoa šećera u krvi** izazvan povećanim korišćenjem glukoze u ćelijama mozga (uporedi sa: hipoglikemija u vezi sa ćelijama ostrvaca pankreasa).

Ulceracije koje nastaju u fazi aktivnosti konflikta (leva slika) i mali edemi koji nastaju u fazi isceljenja (desna slika) pod mikroskopom izgledaju kao prstenaste konfiguracije, upadljivo slične Hamerovom Fokusu ([klikni da vidiš sliku](#)) u odgovarajućem kontrolnom centru u mozgu.

Iscljenje kože manifestuje se kao **OSIP NA KOŽI** nazvan **dermatitis, ekcem, koprivnjača (urticaria), male boginje, rubella, ovčije boginje, rosacea, lupus, psorijaza, herpes**, i tako dalje. Na temelju GNM, sve je to isto, što će reći, faza isceljenja konflikta razdvajanja.

LOKACIJA OSIPA NA KOŽI

Neželjeno razdvajanje (nisam u stanju ili nemam dozvolu da grlim ili držim voljenu osobu ili kućnog ljubimca) obično se prezentuje kao osip na koži **unutrašnjih površina ruku, šaka, prstiju ili nogu**, dok želja za razdvajanjem od neke osobe pretežno utiče na **spoljašnje površine ruku, šaka, laktova, nogu, kolena, cevanice ili gležnjeva**, koji se figurativno koriste da odgurnu ili šutnu nekoga od sebe. Zavisno od tačne konfliktne situacije, fokalni kožni osipi se takođe javljaju na **glavi** (skalpu), **licu** (vidi takođe: spoljašnja koža očnih kapaka), **usnama** (groznica), **grudima, stomaku, spoljašnjim genitalijama, prstima nogu i stopalima** (želim ili ne želim da napustim određeno mesto), ili na **leđima**. **Siroko rasprostranjeni osip na koži (egzantem)** otkriva generalizovani konflikt razdvajanja koji pogađa osobu u celosti. Osip na telu može biti izazvan i trovanjem, na primer lekovima-bez DHS-a.

NAPOMENA: Da li konflikt pogađa desnu ili levu stranu tela (ili obe), određeno je lateralnošću osobe i vezom konflikta sa majkom/detetom ili partnerom. **Lokalizovani konflikt razdvajanja** utiče na područje kože koje je asocirano sa razdvajanjem.

Hronični osipi na koži nastaju usled upornih recidiva konflikta stupanjem na šine koje su bile ustanovljene u momentu nastanka prvog konflikta razdvajanja. Tako su, uz višeće iscljenje, kožne promene prisutne sve dok se ne očiste sve šine. **SINDROM** (istovremeni, aktivni konflikt napuštenosti ili postojanja) pogoršava osip. Tokom dužih perioda aktivnosti konflikta osip na koži nestaje (vidi: faza aktivnosti konflikta). Međutim Biološki Specijalni Program nije završen!

NAPOMENA: Lokalna primena kortikosteroida koji se koriste u zapaljenjskim stanjima kože, prekida fazu iscljenja. Zato se osip ponovo javlja ubrzo nakon prestanka primene ovih sredstava.

Ponavljajući osipi na koži takođe nastaju nailaskom na šine konflikta (vidi: alergije). Ako je osip na šakama ili prstima, ima naziv „**kontaktni ekcem**” ili „**alergijski kontaktni dermatitis**”. Šine koje podstiču razbuktavanje takvih ekcema su, na primer, određeno voće ili povrće, komad nakita (prsten ili ogrlica), neki proizvod za negu tela ili parfem, ili životinjska dlaka (kućni ljubimac). Stanje poznato pod imenom **dishidroza** ili **dishidrotični ekcem** su mali, tečnošću ispunjeni plikovi na **dlanovima ruke**, po obodu prstiju na nogama ili **na tabanima**. Takozvani **toplotni osip** nastaje kad je sunce šina asocirana sa konfliktom razdvajanja (vidi takođe: „solarni herpes”; uporedi sa: nastanak melanoma koji se povezuje sa preteranim izlaganjem suncu).

Kod beba **dermatitis** nastaje oko usta i na obrazima, kada majka suviše naglo prestane da doji. Do konflikta razdvajanja dovodi gubitak kontakta sa majčinom dojkom. Ako se prvo probanje komercijalnog mleka ustanovi kao šina, to uzrokuje takozvanu „alergiju na mleko”.

Koprivnjača, poznata i kao **urticaria**, takođe se smatra jednim tipom „kožne alergije”. Ova slika prikazuje napad koprivnjače na leđima, koji je mogao biti izazvan šinom „sjaši sa mene, skini mi se sa leđa”.

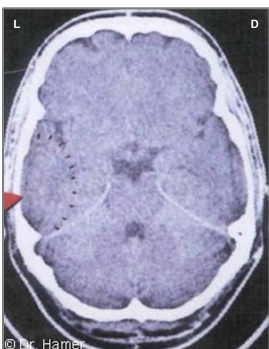
Erysipelas („crveni vetar”) je stanje kože koje karakteriše bolan osip (crven, otečen, inflamiran), oštro odvojen od okoline. Promena liči na celulitis (vidi: masno tkivo) povezan sa konfliktom samopotcenjivanja. Zato ih je često teško razlikovati. Dva Biološka Specijalna Programa se, takođe, mogu preklopiti zbog konflikta samopotcenjivanja usled samog stanja kože. Simptomi poput iznenadne visoke temperature, drhtavice i povraćanja javljaju se tokom Epileptoidne Krize.

Smatra se da erizipel nastaje kada bakterije uđu u kožu preko posekotine ili rane, ili usled „oslabljenog imuniteta”. Prema GNM, pravi uzrok je konflikt razdvajanja. Pogođeno područje, leva noga, recimo (vidi sliku), otkriva koji deo noge je asociran sa razdvajanjem. Imajući u vidu lateralnost osobe, konflikt je povezan sa majkom/detetom ili partnerom. Moramo takođe uzeti u obzir i lokalizovani konflikt razdvajanja.

I **rosacea** (slika levo) i **lupus erythematosus** (slika desno) su kožni osipi koji se javljaju na nosu, bradi i obrazima. Konflikt je doživljen kao razdvajanje „od lica” ili gubitkom kontakta, ili željom za razdvajanjem („skloni mi se s lica!”). Bubljičice ispunjene gnojem (ovde kod rozacee) zahvataju krzno kože i povezane su sa konfliktom unakaženja, koji je obično izazvan samim stanjem kože.

Pošto lice inerviše **trograni nerv** (nervus trigeminus), isceljenje kože lica je često prati **neuralgični bol** nazvan **neuralgija trigeminusa** (vidi takođe: neuralgija trigeminusa u vezi sa periostom i kostima lica).

Ovaj sken glave ističe Hamerov Fokus u kontrolnom centru koji kontroliše desni trograni nerv. U ovom slučaju, osoba (levoruki muškarac) je doživela konflikt razdvajanja od svoje majke. Zato se neuralgija trigeminusa javila na desnoj strani lica.

LAJMSKA BOLEST

Smatra se da se **lajmska bolest** na ljude prenosi ugrizom krpelja koji je zaražen bakterijom *Borrelia burgdorferi*. Prema toj teoriji, ako se ne leči, „infekcija” se širi u druge delove tela.

U tipične simptome **borelioze** spadaju: groznica, bolovi u telu, umor, glavobolja i **kružni osip koji se širi prema spolja**, pod nazivom erythema migrans (EM) na mestu uboda. Na osnovu GNM saznanja, karakteristično crvenilo nije rezultat „infekcije”, već isceljenja povrede nastale ugrizom krpelja (oslobađanje histamina uvećava pore u zidovima krvnih sudova, kako bi se povećao protok krvi u pogođenom području). Isti odgovor se javlja, na primer, i posle uboda pčele.

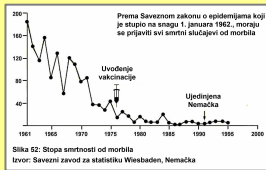
Simptomi koji prate boreliozu, kao što su: paraliza mišića, gljivična infekcija poznata kao „lišaj”, otečeni zglobovi, bolovi u mišićima i meningitis, izazvani su panikom zbog ujeda krpelja. Zadržavanje vode zbog SINDROMA (aktivan konflikt postojanja izazvan panikom) pogoršava simptome. Međutim, isti simptomi se javljaju kao posledica ranijih konflikata, kao što su: motorni konflikt „nisam u stanju da pobegnem”, konflikt o „sećati se prljavo” ili konflikt samopotcenjivanja, koji se dijagnostikuju kao borelioza, sa pretpostavkom da je uzrok ujed krpelja. Test antitela na Lajmsku bolest koji se koristi za potvrđivanje borelioze nije samo neubedljiv. On takođe nije u stanju da objasni zašto se simptomi „borelioze” razlikuju od osobe do osobe.

Kod **malih boginja**, **rubeole** (takođe poznate kao nemačke boginje) i **ovčijih boginja**, osip pokriva skoro čitavo telo. Tipično je da generalizovane konflikte razdvajanja koji pogađaju celo telo doživljavaju novorođenčad i mala deca, koja su mnogo osetljivija na razdvajanje od „čopora” (u kući ili školi). Način na koji se „dečja bolest” javlja zavisi od toga koji **epidermalni sloj** je zahvaćen konfliktom (ovčije boginje zahvataju dublje od malih boginja i rubeole) i od intenziteta prethodne faze aktivnosti konflikta (rubeola ima blaže simptome nego male boginje). Ako je prisutan SINDROM, što će reći zadržavanje vode usled aktivnog konflikta napuštenosti, **plikovi na kožnom osipu izgledaju dramatičnije**. Intenzivnu fazu isceljenja prati visoka temperatura.

Šarlahna groznica nastaje kad konflikt razdvajanja zahvati donji sloj epidermisa (što se manifestuje belim mrljama – vidi: vitiligo) i gornji sloj epidermisa sa pojavom osipa na koži nakon razrešenja konflikta. Crven i otečen jezik („malinasti jezik”) ukazuje na „oralni konflikt” (verovatno u vezi sa hranom); „streptokokno grlo” ukazuje na konflikt „ne želim da progutam (ovaj) zalogaj” (hrana, ili figurativno, situacija koju je „teško progutati”). Teorija da je kožni osip u šarlahnoj groznici „streptokokna infekcija” je sa stanovišta GNM potpuno beznačajna.

Ako razumemo Četvrti Biološki Zakon, ove „**dečje bolesti**” nisu „zarazne virusne infekcije”, kao što se tvrdi, vez **faza isceljenja** konflikta razdvajanja koji više dece doživi u isto vreme (postojanje virusa koji navodno izazivaju male boginje, rubeolu i ovčije boginje, nikad nije bilo naučno potvrđeno – vidi GNM članak „**Virus malih boginja stavljen na probu**”). Takav kolektivni konflikt razdvajanja može biti povezan sa školom (razdvajanje od školskog druga ili nastavnika) ili sa kućom, kada pogađa svu braću i sestre. Kod predškolske dece, male boginje se tipično javljaju u jesen, kad se dete bolje upozna sa vaspitačicom (u vrtiću), i navikne se da ga mama svakodnevno uzima posle školice. Osip na koži je vidljiv znak da je konflikt razdvajanja razrešen. Ako pedijatar zna da dete nije vakcinisano, mnogo je verovatnije da će postaviti dijagnozu malih boginja. Zabranjivanje ili izbegavanje kontakta sa nekim ko ima „infekciju” rezultira „širenjem” konflikta razdvajanja, pre nego samo stanje. Epidemija boginja u školi ili među većom populacijom često je u vezi sa strahom od kontakta sa „zaraženom osobom”.

Ovaj dijagram pokazuje stopu smrtnosti od malih boginja između 1961. i 1995. godine. Izvor: Savezni zavod za statistiku, Wiesbaden, Nemačka

Program vakcinacije protiv malih boginja počeo je 1976., znatno posle vrhunca epidemije malih boginja (vidi takođe: program vakcinacije protiv polija i tetanusa).

Psorijaza uključuje dva konflikta razdvajanja; jedan je u fazi aktivnosti konflikta koja izaziva perutanje kože, a drugi u fazi isceljenja i prezentuje se zapaljenjem. Te dve faze se preklapaju na istom području (ili područjima), pa imamo sliku **srebrnastih ljuspi na debeloj crvenoj površini**. Lokacija nam otkriva deo tela povezan sa konfliktom. Stanje koje se naziva „**psorijatični artritis**” je, u GNM okvirima, kombinacija konflikta razdvajanja i konflikta samopotcenjivanja (vidi: zglobovi) koji su se dogodili istovremeno.

Na slici je prikazana psorijaza na oba laktta, što ukazuje na dva lokalizovana konflikta razdvajanja, i to želje da se neko odgurne u odbrani (ili želja da se „laktanjem dobije malo slobodnog prostora”) u vezi sa, recimo, kolegom sa posla koji malterira i istovremeno sa gnjavatorom (članom porodice) kod kuće. Tačan izgled stanja se određuje prema tome koji od ta dva konflikta je u tom trenutku aktivan, a koji je u isceljenju.

Psorijaza zahvata **dva gornja sloja epidermisa**, i to stratum granulosum u kome se pločasto-slojevite epitelne ćelije pretvaraju u keratin i stratum corneum u kome nakupine keratina formiraju bele ljuspe na površini kože.

Herpes (ovde slikano izbliza) su mehurići ispunjeni tečnošću, slični **dermatitisu** ili **ovčijim boginjama**. Nastaju na području kože koje je povezano sa konfliktom razdvajanja, na primer na usnama (nedostaje mi ljubljenje ili ne želim da se ljubim, nelagoda u vezi sa oralnim seksom, kontakt usana sa prljavom čašom ili „zaraženom” slamčicom, prestanak pušenja).

Uobičajen naziv za ovakve plikove na usnama je „**groznica**”. Sunce može biti okidač ili šina za „solarni herpes” koji se često vraća.

Herpes na levom obrazu ukazuje da je konflikt razdvajanja bio povezan sa partnerom, ako je osoba levoruka. Kod biološkog dešnjaka ukazuje na konflikt povezan sa majkom-detetom.

Lokalizovani konflikt razdvajanja tumači se kao: biti dodirivan na baš tom mestu na koži u momentu nastanka DHS-a.

Na ovom skenu vidimo nakupljenu tečnost (u **PCL-A**) u desnoj polovini senzornog korteksa, u području koje kontroliše epidermis leve strane lica (vidi **GNM dijagram**). To znači pojavu promena na koži u tom području.

Genitalni herpes na spoljašnjim genitalijama (vulva, usmine, penis, mošnice) ili u vagini povezan je sa **seksualnim konfliktom razdvajanja** (gubitak seksualnog partnera, seksualno odbijanje, neželjen seks, seksualno zlostavljanje). Već strah ili sumnja da bi seksualni partner mogao da spava sa nekim drugim, mogu pokrenuti konflikt. Faza isceljenja se takođe može manifestovati kao dermatitis na genitalijama ili kao genitalne bradavice. Lezije na koži genitalija (kod oba pola) mogu biti dijagnostikovane kao meki čir (**meki šankr** ili **ulcus molle**) ili **šankroid**. U zvaničnoj medicini se ovo smatra kao „prvi znak” **sifilisa**.

Za **venerične bolesti** se generalno pretpostavlja da su bakterijske ili virusne infekcije koje se „šire seksualnim kontaktom”. Ipak, do dana današnjeg, postojanje virusa koji izazivaju bolesti (herpes simplex virus, herpes zoster virus, **HIV**, HPV, i tome slično) nikada nije naučno dokazano! Osim toga, na osnovu Pet Bioloških Zakona, venerične bolesti kao što su: gonoreja, šankroid, sifilis, genitalni herpes kao i kandidijaza (vidi: kandidijaza penisa ili vagine) i karcinomi koji zahvataju polne organe (vidi: karcinom grlića materice) ne mogu biti polno prenosive, jer simptomi već predstavljaju isceljenje. Otuda, seksualni partner može dobiti, recimo herpes, samo ako on/ona doživi konflikt razdvajanja u isto vreme, zbog, na primer, nametnute seksualne apstinencije zasnovane na uverenju da je to stanje zarazno. Strah od zaraze „polno prenosivom bolešću” takođe može aktivirati konflikt razdvajanja. Stres doživljen neželjenim načinima upražnjavanja seksa ili prisilna prostitucija su objašnjenje zašto je učestalost „veneričnih bolesti” veća u određenim grupama i populacijama.

Basalioma ili **karcinom bazalnih ćelija** (slika levo) nastaje iz **bazalnog sloja** epidermisa koji se većinom sastoji od melanofora koje proizvode pigment. Otuda i smeđkasta boja izrasline. Karcinom pločastih ćelija (slika desno) potiče iz **gornjeg sloja** epidermisa. Oba karcinoma se javljaju u fazi isceljenja konflikta razdvajanja. Zvanična medicina pogrešno smatra da „karcinomi kože” nastaju zbog dugotrajnog izlaganja suncu (vidi takođe: melanom).

Takozvana **mollusca contagiosa** su iznad nivoa kože uzdignute papule ružičaste boje ili boje mesa, sa centralnim ulegnućem. Stanje navodno izaziva „virus moluske iz grupe poks-virusa”, i kao što sam naziv govori, smatra se zaraznom infekcijom (vidi: venerične bolesti) koja se prenosi fizičkim i seksualnim kontaktom. Lokacija **bradavičastih izraslina** (na licu, vratu, trupu, ekstremitetima i genitalijama) određena je prema tome koje područje tela je povezano sa konfliktom. Teorija virusa nije u stanju da objasni zašto se promene javljaju na određenom delu kože, recimo, na spoljašnjoj površini desnog bedra (kao na slici).

Bradavice su rezultat prekomernog isceljenja usled stalnog recidiva konflikta. Nastaju pojedinačno ili u grupama na području kože koje je povezano sa konfliktom; mogu biti uzdignute ili u nivou kože, zavisno od intenziteta recidiva konflikta. **Viseći mladeži** su male izrasline tkiva sa peteljkom koje vise sa kože, i mogu ličiti na bradavice. **Genitalne bradavice** (condyloma) na spoljašnjim polnim organima, u vagini, na grliću materice ili na penisu, otkrivaju uporan konflikt seksualnog razdvajanja. **Analne bradavice** nastaju u, ili oko anusa (uporedi sa: hemoroidi u vezi sa površinskom sluzokožom rektuma). U okvirima zvanične medicine, male „bradavičaste izrasline” nazivaju se **papilomi**, ili „benigni epitelni tumori” (vidi takođe: intraduktalni papilom).

Plantarne bradavice potiču iz dubokog, **bazalnog sloja** epidermisa. Tipično mesto javljanja je taban (latinski: planta) ili prsti na nogama. Želja za „odvajanjem” od podloge na kojoj se stoji, ili naprotiv, želja da se ostane na tom mestu (radno mesto, sportski objekat, kuća, selo, grad, zemlja) je ishodišno konfliktno iskustvo. Kod mačaka i pasa se bradavice takođe javljaju, zbog, recimo, neželjene promene mesta boravka. Obuća, poput radnih čizama ili cipela za pešačenje koje želimo da skinemo takođe mogu dovesti do nastanka plantarnih bradavica, naročito na mestima pritiska. Isto se odnosi i na **clavus**, koji se u narodu zove „kurje oko”. Tvrdnja da plantarne bradavice, za razliku od kurjih očiju, izaziva „zarazni humani papilloma virus” (HPV), nema nikakvu naučnu osnovu.

Dugotrajna intenzivna faza isceljenja (viseće isceljenje) vremenom dovodi do očvršćavanja kože koje se na latinskom naziva **scleroderma**, a može se javiti lokalno ili u čitavom telu (generalizovana skleroderma). Skleroderma takođe može zahvatiti sloj vezivnog tkiva ispod kože. Često se dešava da dva Biološka Specijalna Programa (konflikt razdvajanja i konflikt samopotcenjivanja) teku istovremeno.

Prevod: Dr Radmila Jonić

Izvor: www.learningnm.com